

tuut (KNMI), waarvoor hij vrijwillig waarnemingen deed. Tijdens de oorlog had hij in Leersum een eigen weerstation. Die ijver betaalde zich op 15 september 1942 uit. Op die dag werd Bijvoet, met voorbijgaan aan academisch gevormde meteorologen, benoemd bij het KNMI. Het instituut werd in september 1944 gesloten. De ondergedoken Bijvoet zat niet stil: hij ontwikkelde een diagram voor gebruik in de weerkamer. Het was de eerste van een serie praktische ontdekkingen, die weersvoorspellingen vergemakkelijkten.

95

De watersnoodramp in Zeeland in 1953 was een welhaast traumatische gebeurtenis voor Bijvoet. Hij had geprobeerd via de radio een noodkreet te sturen, toen hij zag dat er zwaar weer op komst was. Maar de zender was uit de lucht. Bijvoet ontwikkelde na die tijd een schaal, die hem in staat stelde de wind te voorspellen, in 1965 gevolgd door de zogenaamde Bijvoetmethode voor het signaleren van zware stormen.

In de jaren '70 kreeg Bijvoet erkenning. In 1970 werd hij ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw, vijf jaar later eredoctor aan de Vrije Universiteit. Het eredoctoraat was het hoogtepunt van zijn leven, een erkenning van academische zijde voor de bijzondere gaven en prestaties van deze autodidact. Prof. dr. P. Groen, hoogleraar oceanografie en meteorologie, was op 20 oktober 1975 erepromotor en overhandigde de laureaat de bul. 'Bijvoet verraste iedereen door een alleraardigst kort betoogje geheel uit het hoofd voorgedragen', schreef rector magnificus I. A. Diepenhorst, die C. F. Beyers Naudé, sinds drie jaar eredoctor van de v.u., op de hoogte stelde van zijn opvolgers. Of het eredoctoraat erop van invloed was, vermeldt de geschiedenis niet, maar een feit is dat Bijvoet een jaar later hoofddirecteur werd van het KNMI, een functie die hij tot zijn pensioen in 1983 zou blijven uitoefenen.

DOM HELDER CAMARA (1975)

Op voorstel van pedagoog prof. dr. J. W. van Hulst werd op 20 oktober 1975 de Braziliaanse bisschop Dom Helder Camara (1909-1999), die een geriefelijke zetel in het aartsbisschoppelijk paleis in Recife na enkele jaren had ingeruild voor een sober bestaan als armenpriester, eredoctor aan de Vrije Universiteit. Helder Camara is in de jaren zeventig en tachtig vaak voorgesteld als een sympathisant van de zogeheten bevrijdingstheologie. Die theologie kwam op voor de armen in de